

NÄKÖKULMA

NRO 2 2018 LOKAKUU

...viimeisen
pasunan soidessa...
1Kor.15:52

sivu 6

Pääkirjoitus

Mihin kristillisyyden Suomessa on menossa ja osittain mennytkin? Kaikkiin suuntiin levinnyt ja jopa valheellista oppia levittävä karismaattinen liike ja toisaalta ihmisrakkauden nimessä esiintyvä ja miltei kaiken salliva liberaali -suuntaus tuntuvat vaivaavan kaikkialla. Suomen ns vapaat suunnat ovat lujittaneet asemiaan entistä myönteisemmiksi karismaattiselle liikkeelle. Siitä esimerkkinä monet viime vuosina Suomessa vierailleet ulkomaiset puhujat, joista useat edustavat karismaattisen liikkeen ääriä, kuten Helsingin Saalemissa äskettäin vierailut Reinhard Bonnke, jota monet etenkin helluntailaiset, edelleenkin pitävät raittiina julistajana.

Suomessa karismaattisen liikkeen edistäjät ovat kerta toisen jälkeen kompastuneet kutsuttujen puhujien epäraamatulliseen opetukseen, liioitteluun ja suoranaiseen valehtelemiseen. Näiden henkilöiden oma elämä ei useinkaan ole ollut sitä mitä heidän asemansa edellyttäisi. Ovatko suomalaiset kristityt liian naiveja? Ja ovatko eritoten monet suomalaiset kristityt johtajat sitä? Esimerkkejä voitaisiin luetella Benny Hinnin, David Herzogin, Reinhard Bonnken, Patrick Tiaisen, Dawid Owuorin, Bill Hybelsin, jne suhteen. Näille ja monille muille tukea antaneet ja heitä Suomeen tuoneet henkilöt eivät edelleenkaan ole pyytäneet suomalaiselta seurakuntaväeltä anteeksi tai edes pahoitelleet omaa osuuttaan.

Tämän vuoden alkupuolella satuin katsomaan TV:ta josta tuli jumalanpalvelus Turun Tuomiokirkossa (YLE Fem). Se oli otsikoitu "Moninaisuuden ajan messu". Ohjelman kuvaus oli: "Ulf Långbackan säveltämässä reformaatiomessussa on laulua, tanssia ja installaatio, jossa yksisarvinen symboloi Kristusta..."

Toden totta: alttarille kannettiin hopeanväriseen pressuun tehty isokokoinen yksisarvinen osina ja sitten se koottiin alttarille ehtoollispöydän lähelle. Siinä se sitten ihmetteli maailman menoa, kun nais- ja miespappi tekivät osuutensa tämän kuvatuksen vieressä. New Ageen innostuneen erään naisen sivusto kertoo: "Yksisarviset ovat ylösnousseita hevosia, jotka palvelevat meitä henkisesti tiellämme. He ovat enkelimäisiä, hyvin korkeavärisiä ja voimallisia olentoja, jotka

kasvattavat vahvasti yhteyttämme korkeimpaan ja oman sielumme viisauteen. Kun vastaanotamme apua yksisarvisilta, voimme odottaa unelmiemme toteutuvan..."

Yksisarvinen, eng. Unicorn, esiintyy eräissä eng.kiel.raamatunkäännöksissä, kuten esim Kuningas Jaakon käännöksessä (KJV). Sanaa on käytetty 7 kertaa VT:n jakeissa, mm Ps.92:10, jossa suomalainen -38 Raamattu kääntää sen villihäräksi. Siihen myös heprealainen nimitys osittain viittaa ja monet eng.kiel. käännökset kääntävät samoin kuin suomalainen Raamattu. Katolisessa mystiikassa yksisarvinen on symboli puhtaudelle ja naiselliselle siveydelle. Enemmän kuin Kristuksen symbolina sitä käytetään vertauskuvana taivaan kuningatar Neitsyt Mariasta. Koska tämä tarujen olento elää eristäytyneenä se on myös liitetty munkkien luostarielämään ja uskonnollisiin erakoihin. Mitä tällä sitten haluttiinkaan tuoda esille Turun Tuomiokirkon jumalanpalveluksessa, siinä mentiin harhaan hengellisesti ja raamatullisesti. Samoihin aikoihin Helsingissä järjestettiin messut nimellä: "minä Olen", jossa Diana Cooper niminen henkilö mm luennoi aiheesta "Ylösnousemus enkelten, lohikäärmeiden ja yksisarvisten kanssa".

Kuka kirkossa/seurakunnissa kävijä ottaa näihin enää kantaa? Turun Tuomiokirkossa pidetyn messun järjestäjät olivat varmaankin lukeneet keskiajan eräistä katolisista munkeista, jotka keksivät esittää taruolento yksisarvista Kristuksen symbolina. Se ei kuitenkaan tarkoita, että olennosta olisi koskaan tullut kristillisyydessä yleisesti hyväksytty Kristuksen symboli. Hieman enemmän tarvittaisiin sanaan ja Raamatun Kristukseen pitäytymistä. Arveluttaa, mikä on monen nykyisen seurakuntaväkeä opettavan papin ja julistajan raamatullinen tieto ja sisäinen usko. Me kaikki voimme Raamatunkin mukaan erehtyä (Jaakob 3:2) ja niin tapahtuu allekirjoittaneelle kuten kaikille muillekin, mutta kun "hairahtuminen" tapahtuu aivan selvissäkin asioissa, ollaan jo kuljettu kauas perinteisen kristillisen uskon viitoittamalta tieltä.

Juhani Aitomaa

NÄKÖKULMA

www.nakokolma.info

SISÄLLYSLUETTELO

2	Pääkirjoitus	16	Augsburgin valtiopäivät
4	Tie vapauteen - osa 2	18	Totuus
6	Viimeisen pasunan soidessa ...	19	Jumala on Pyhä
8	Kun politiikan usko ihmiseen liitetään kristilliseen julistukseen...		
10	Trump - Koores?		
11	Lutherin "tunkio" ...		
12	Äärikarismaatikko Bonnke kävi (taas) "sytyttämässä Suomea"		
14	Synti, kärsimys ja pelastus vihasta		

NÄKÖKULMA 2 2018 (5) ISSN 2342-7949

Julkaisija: Kustannus Näkökulma julkaisut
s.posti nakokolma@nakokolma.info

Tilaukset: tilaus@nakokolma.info

Päätoimittaja: Juhani Aitomaa
Toimitusneuvosto: rov. Per-Olof Malk, evank.
Pauli Koskinen, ins. Jouko Nieminen, fil.tri Paavo
Suihkonen

Tilaushinnat:
Painettu lehti 1 vuosi (6 nroa) 26,50 eur

Tilinumero: FI53 5228 0320 0999 35

Digitaalinen julkaisu ladataan netistä, 3,50 eur/nro

Julkaisu on itsenäinen osa Suomen
Evankeliumikoulun
(Evankeliumin opintoyhdistys ry, PL 17, 05831
Hyvinkää, sposti evank@evank.org)
yhteistyöverkosta.

Lehti ilmestyy myös digitaalisena ja on ladattavissa
ISSUU julkaisualustalta. H. 3,50 e/nro. Lehden
ilmestymisestä ilmoitetaan tilaajille sähköpostitse
ja netissä www.kristitynfoorumi.fi sekä
www.nakokolma.info sivustoilla.

Voimme myös lähettää pdf -version meille
ilmoitettuun spostiin maksun (3,50eur/nro)
saavuttua lehden tilille (tilinro vasemmalla).

Tilausohjeet ja kauppa ks. www.nakokolma.info

Painetun lehden yksittäisiä numeroita voi tilata
erikseen hintaan 4,00 eur +postim (toimitus jos
varastossa on). Suuremmat erät tarjouksen mukaan.

Tie vapauteen

Rov. Olavi Peltola

Osa 2

”Nyt suuri osa meikäläisistä tekee siitä vapaudesta, johon Kristus vapautti meidät lain kauhuista, synneistä ja iankaikkisesta kuolemasta eräänlaisen huolettomuuden ja luvan lihalle tehdä mitä tahansa. Tässä ei ole varmasti syytä lisätä öljyä kaminaan, eli heittää lakia menemään ja vähätellä niitä syntejä, joiden Kristus sanoi tulevan aivan yleiseksi ennen viimeistä päivää, kuten juomingit ja juopottelu, niinkuin niistä ei muka olisi vahinkoa huruskille. Päinvastoin on usein ja huolellisesti teroitettava tuollaisten seurakunnissa olevien kovien ja parannusta tekemättömien takia Kristuksen, profeettojen ja apostolein puheita, joissa uhataan tuholla tuollaisiin paheisiin langenneita” (Luther).

”Jokaisen kristityn tulee ruumiillisella itsekurilla tai ruumiillisilla harjoituksilla ja töillä harjoittaa itseään ja pitää itsensä niin kurissa, ettei ylätäkylläisyys ja joutilaisuus pääse kiihottamaan mihinkään syntiin. Tämä ei saa kuitenkaan tapahtua siinä tarkoituksessa, että me näillä harjoituksilla ansaitsisimme anteeksi-antamisen tai sovitaisimme syntimme. Tätä ruumiillista itsekuria on harjoitettava alinomaan, ei ainoastaan harvoin määrättyinä (Luuk.21:34) päivinä, niin kuin Kristus sanoo: 'Pitäkää vaari itsestänne, ettei teidän sydämiänne raskautu päihtymys'; ja: 'Tätä riivaajien lajia ei saa lähtemään ulos muulla kuin rukouksella ja paastolla', (Mark.9:29). Samoin Paavali (1Kor.9:27) sanoo: 'Minä kuritan ruumistani ja alistan sen kuuliaisuuteen'. Tässä hän selvästi osoittaa, ettei hän kurita ruumistaan ansaitakseen tällaisella kurituksella syntien anteeksi-antamisen, vaan sitä varten, että hän saattaisi ruumiinsa kuuliaiseksi ja vastaanottavaiseksi hengelliselle elämälle ja kykeneväksi suorittamaan kutsumukseensa kuuluvat tehtävät” (Tunnustuskirjat).

Eräs uskomme syvimmistä ja vaikeimmista kysymyksistä on kysymys Raamatussa Jumalan sanana olevan lain ja evankeliumin vastakohta. Ensinnäkin koko ihmiskunta on lain alla. Vain Kristus tuo evankeliumin ja sen mukaan vapauden. Mutta toiseksi kristittykin on jatkuvasti sekä lain että evankeliumin alla. Usko on yhä uudistuvaa pyrkimystä siirtymistä lainalaisuudesta evankeliumin alaisuuteen, epätoivosta toivoon, pimeydestä valkeuteen ja kuolemasta elämään. Kristus on vapauttanut meidät

lain kirouksesta tullessaan meidän sijastamme kiroukseksi. ”Laki käskee ja vaatii meiltä sitä, mitä meidän on tehtävä; se katsoo vain tekojamme ja on pelkkää vaatimusta, sillä laissa Jumala sanoo: tee tämä, jätä tämä, tämän tahdon sinun tekevän. Evankeliumi sitä vastoin ei julista tekemisiä eikä tekemättä jättämisä. Se ei vaadi meiltä mitään, vaan kääntää asian toisin päin, tekee päinvastoin eikä sanokaan: tee tämä, tee se, vaan se vain pyytää meitä ottamaan avoimin sylin vastaan sen, mitä nämä sanat sanovat: Katsopa, rakas ihminen, tämän Jumala on tehnyt sinun puolestasi, hän on antanut Poikansa tulla lihaan sinun vuoksesi, hän on antanut tappaa hänet sinun tähtesi” (Luther).

On muuten merkillinen asia, että ihminen on vihamielisempi Jumalan armoa kuin lakia kohtaan. ”Voittosi voimalla tielleni loista, Herrani, terveeksi uskoni tee! Pakanamieleni paljasta, poista, armoa vastaan se juonittelee. Sydän ja suu että raitistuu, valoksi anna vain ristisi puu” (Sinols). Kristittynä näemme, että meidän vapautemme perimmäinen lähtökohtana on tilanne, jossa seisomme Jumalan tuomioistuimen edessä. Emme ole syntiemme tähden täyttäneet emmekä kykene tulevaisuudessakaan täyttämään Jumalan lain oikeutettuja vaatimuksia. Siksi laki kiroaa meidät (Gal.3:10). Jumalan ja meidän välillämme vallitse viha, sillä ”Jumalan viha ilmestyy taivaasta ja kohdistuu kaikkeen jumalattomuuteen ja vääryyteen, jota ihmiset tekevät” (Room.1:18). Ainoa, mikä pelastaa meidät Jumalan vihalta on Jeesus Kristus (1Tess.1:10; Joh.3:36). Vain hänessä saamme vapauden. ”Siksi on tämä vapaus, että me vapaudumme Jumalan vihasta, sanomatonta vapautta, paljoa enemmän kuin taivas ja maa ja koko luomakunta” (Luther).

”Meidän omatuntonemme on vapaa ja iloinen eikä pelkää tulevaa vihaa. Tämä on totisin ja arvaamattomin vapaus, jonka jalouden ja kunnian rinnalla valtiollinen ja lihallinen vapaus tuskin on rahdun tai raiskan veroinen. Sillä kuka osaa ilmaista, kuinka suuri asia se on, että ihminen voi varmasti päättää, ettei Jumala ole hänelle vihainen eikä koskaan vihastu häneen, vaan että hän on iankaikkisesti suosiollinen ja lempeä Isä Kristuksen tähden? Totisesti suuri ja käsittämätön vapaus on, että tämä korkein Majesteetti rakastaa, varjelee ja auttaa meitä ja vihdoin vapahtaa meidät ruumiillisesti, niin että ruumiimme, joka kylvetään turmeluksessa, huonona ja

heikkoudessa, nousee ylös turmeltumattomana, kunniaissa ja voimassa. Olla iankaikkisesti vapaa Jumalan vihasta - se on sanomaton vapaus ja taivasta ja maata ja kaikkia luontokappaleita suurempi” (Luther).

Tässä on tausta Galatalaiskirjeen vapaudenjulistukselle. Sanoma vapaudesta läpäisee koko kirjeen ja on kirjeen teemana. Galatalaiskirje alkaa vapaudenjulistuksella. Kirje vakuuttaa meille, että Herra Jeesus Kristus uhraisi itsensä meidän syntiemme tähden ja sillä tavoin vapauttaa meidät (kreik. eksaireo, ottaa, reväistä pois, pelastaa) (Gal.1:4) kuten Herra astui alas vapauttaakseen kansansa Egyptin orjuudesta (Apt.7:34). Tätä vapautta ei voi kukaan muu antaa kuin yksin Kristus Jeesus (Gal.2:4). Vapauden kohtasimme silloin, kun kuulimme julistusta ristiinnaulitusta Kristuksesta (3:1). Tämä julistus vakuutti meille, että Jumalan Poika rakastaa meitä ja on antanut itsensä meidän puolestamme (2:20). Kuuntelimme tätä julistusta ja uskoimme sen sisältämään evankeliumiin (3:2). Jumala lahjoitti meille Hengen (3:5) ja saimme siunauksen (3:9). Vain tämä uutinen voi antaa meille vapauden Jumalan edessä ja vain siinä vapaudessa meillä on iankaikkinen elämä. Tämä uskonvanhurskauden (2:16) tuoma vapaus on kirjeen pääsanoma. Kristuksen vanhurskaus on häneen uskovan turva ja Kristuksen tuoma vapaus hänen ilonsa.

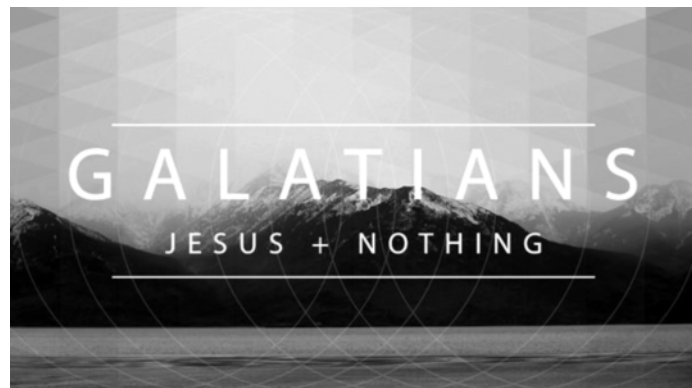
Vapautemme on varmuutta siitä, että Kristus on lunastanut meidät vapaaksi kaikesta lain kirouksesta (Gal.3:13). Edelleenkin kohtaamme Jumalan lain ja joudumme toteamaan, ettemme pysty sitä täyttämään. Laki kiroaa meidät. Kristuksen lunastusteko on kuitenkin väkevämpi kuin lain kirous ja peittää kaikki meidän lainrikkomisemme. Raamattu on sulkenut kyllä kaikki meidän synnin vankilaan (Gal.3:22). Olemme olleet siellä lain vankeina ja vartioimina (3:23). Mutta kun Kristus tuli, vapauduimme uskossa häneen emmekä enää ole valvojan alaisia (3:24-25). Olemme olleet maailman alkuvoimien orjia (4:3). Mutta Kristus syntyi ihmiseksi ja lunasti lain alaisina elävät vapaiksi (4:5). Nyt olemme Kristuksen omia (3:29) ja vapaita Jumalan lapsia. Siksi uskallamme huutaa: ”Abba, Isä” (4:6). Se on huutoa keskellä vajavuusiemme ja syntisyyttämme.

Tämä vapaus merkitsee sitä, että nyt voimme elää arkeamme uskossa sellaiseen Jumalan Poikaan, joka rakastaa kaikessa ja aina meitä. Hänen rakkautensa vakuutena on se, että hän on antanut henkensä puolestamme (Gal.2:20). Tämän vapauden saavuttaneita uskallamme ja osaamme mennä aina ja kaikenlaisissa elämäntilanteissa Jeesuksen Kristuksen

luokse. Katsomme häneen ja hän antaa sellaisen levon, joka tyydyttää sielumme syvimmän kaipuun. Silloin myös huomaamme, että elämäämme rajoittavat ikeet ja sitä painavat kuormamme muuttuvat hänen omikseen. Hänen ikeensä on hyvä kantaa ja hänen kuormansa on meille kevyt (Matt.11:28-29). Se on monin veroin parempi kuin lihallinen ja sielullinen vapautemme, josta ihmisinä aina haaveilemme, mutta joka ei koskaan voi toteutua. Ja silloinkin kun luulemme sen saavuttaneemme, se vain pettää meidät.

Kristuksen antama vapaus vapauttaa meidät myös suhteessa toisiin ihmisiin. Se vapauttaa olemasta ihmisille mieliksi kuten Paavali kirjoittaa: ”Pyrinkö olemaan ihmisille mieliksi? Jos vielä pyrkisin miellyttämään ihmisiä, en olisi Kristuksen palvelija” (Gal.1:10). Hän saattoi jopa sanoa: ”Siitä minä hyvin vähän välitän, että te minua tuomitsette” (1Kor.4:3, KR 38). ”Jumala on ostanut teidät täydestä hinnasta. Älkää ruvetko ihmisten orjiksi” (1Kor.7:23)! Kristitty saa olla riippumaton ja vapaa kaikesta eikä kenenkään alamainen (Luther). Samaan aikaan kuitenkin kristitty on kutsuttu palvelemaan lähimmäisiään kuten Kristuskin tuli palvelemaan. Paavali kirjoitti: ”Vaikka olen vapaa ja kaikista riippumaton, olen ruvennut kaikkien orjaksi voittaakseni Kristukselle mahdollisimman monia (1Kor.9:19). Siksi kristitty on kaikesta vapaana velvollinen palvelemaan kaikessa ja on jokaisen alamainen (Luther).

Kristuksen antamassa vapaudessa olemme oppineet tuntemaan Jumalan ja ennen kaikkea Jumala tuntee nyt meidät (Gal.4:9). Mikään ei voi olla tämän valtavampaa ja vapauttavampaa elämässämme. Tämä vapautemme merkitsee myös sitä, että meidän alkuperämme, äitimme, joka meidät synnytti, on vapaa taivaallinen Jerusalem (4:26). Siellä on nyt kotimme ja hetken kuluttua olemme siellä. Silloin olemme hänen edessään kirkkaina, pyhinä ja moitteettomina, vailla tahraa, ryppyä ja virhettä (Ef.5:27). Vasta silloin vapautemme on toteutunut täydellisenä ja lopullisena. Tähän ihmeelliseen vapauteen Kristus vapautti meidät. Pysykäämme siis siinä lujina (Gal.5:1).

Viimeisen pasunan soudessa ...

Juhani Aitomaa

1.Kor.15:52

“...yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasunan soudessa; sillä pasuna soi, ja kuolleet nousevat katoamattomina, ja me muutumme.”

Suomenkielinen 1938 käännös puhuu “pasunasta” (1992 käännös “pasuunasta”), muissa kielissä tuo puhallinsoitinta t. torvea tarkoittava kuvaus on yleensä trumpetti (UT kreikka: salpigx). Asia yhteydessään apostoli puhuu Kristuksen paluusta ja uskovien ottamisesta Hänen tykönsä. Luvun 15 jakeet 1-11 käsittelevät Jeesuksen ylösnousemusta, jakeet 12-34 kuolleiden ylösnousemusta, 35-49 ruumiin ylösnousemusta ja 50-58 uskovan voittoa kuolemasta. Jakeen 52 ilmoitusta Paavali kuvaa “salaisuutena” (j.51). Tätä luvussa esiintyvää “viimeistä pasunaa” on välillä sovitettu Ilmestyskirjan pasuunoiden yhteyteen. Siihen yhteyteen se ei kuitenkaan sovi. Ilmestyskirjan pasuunat ovat tuomion ilmoituksia, tässä puhutaan uskovien toivosta ja iankaikkisesta kunnianasta joka ilmestyy Kristuksen tulemuksessa noutamaan omansa.

Salpigx esiintyy myös Matt.24:31, 1Kor.14:8, 1Tess.4:16 ja Hep.12:19. VT:ssa pasuunan ääni esiintyy mm Hesekielin kirjassa luvussa 33 varoittajana. 4 Mooseksen kirjassa Jumala käskää Moosesta tekemään kaksi hopeatorvea merkinantovälineiksi kansalle. Paavali kuvaa Jeesuksen tulemusta omilleen tavalla joka oli tuttu sen ajan kuulijoille. Apostolin pääasiallinen viesti on vakuuttaa, että kaikki uskovat saavat “katoamattoman” eli kuolemattoman ruumiin ja heidät kutsutaan ja kootaan samalla kertaa Herran tykö.

Asia yhteydessä Paavali puhuu tapahtumasta, joka koskettaa nimenomaan Jeesukseen uskovia, ei koko maailmaa eikä sen kaikkia ihmisiä. Uskova siirtyy iankaikkiseen elämään uudessa “hengellisessä” ruumiissa, jossa synti ei enää hallitse. Hän jatkaa samaa teemaa 1Tess.4:16. Siinä tähdennetään, että tuolloin elossa olevat “temmataan... Herraa vastaan yläilmiöihin” (j.17) yhdessä jo aiemmin poisnukkuneiden uskovien kanssa ja että “saamme aina olla Herran kanssa.” Kuten korinttilaisille kirjoitettu teksti niin myös tessalonikalaisille annettu tieto on tarkoitettu uskovien lohdutukseksi ja rohkaisuksi, kuten jae 18 viittaa.

Kun luemme UT:n kohtia Kristuksen tulemuksesta on tärkeää erottaa, että uskovien ollessa kyseessä Herran tulemus on rohkaiseva ja hyvä asia. Uskomattomille se on pelottava tuomion ja tuhon ajanjakso: Jumalan vihan aika. Raamatun mukaan uskova odottaa Herran tulemusta joka on hänelle toivon ja ilon asia. Hän ei odota Jumalan “vihan” aikaa eikä antikristusta. Raamatussa nämä seikat erotetaan selvästi.

Raamatun mukaan maailma vihaa ja ahdistaa uskovia monin tavoin. Se voi olla suoranaista vainoa, kuten tänäkin päivänä etenkin eräissä muslimimaissa. Jeesus sanoo Joh.16:33, että “maailmassa teillä on ahdistus.” Hän lisää, että Hänessä meillä on kuitenkin rauha ja olemme turvassa. Uskova kärsii siis maailmassa monenlaista ahdistusta joka ei liity Jumalan vihaan joka kerran kohdistuu synnin vallassa olevaan maailmaan.

Paavalin maininta “viimeinen pasuna” ei asia yhteydessään tarkoita etteikö sen jälkeen voisi olla

muita pasuunoita kuten esim. Ilmestyskirja esittää. Se on viimeinen ja lopullinen "kutsu" tai "merkki" nimenomaan uskoville. Se on Herran suvereeni teko ottaa omansa lopullisesti pois maailman valtapiiristä. Paavalin kuulijat ymmärsivät ilmeisen hyvin hänen käyttämäänsä ilmaisua ja mitä sillä haluttiin kuvata. Muinaisina aikoina merkinantoon käytettiin erilaisia puhallinsoittimia. Rooman armeijassa oli käytössä esim torvi "cornu", juutalaiset puhalsivat oinaan sarveen, tempppelin aikaan juutalaisella papistolla oli omat torvensa, jne. Seuraavassa esimerkkejä:

a) Raamatussa mm 2.Moos.19:16,19 kuvaa kuinka Jumalan ilmestymisen yhteydessä Israelin kansa kuuli kovaa ja pelottavaakin pasuunan ääntä Siinailla lain antamisen yhteydessä, kun "Herra astui alas Siinain vuorelle" (2Moos.19:20). Ääni liittyy Herran ilmestymiseen peljättävyydessään ja kunniassaan. Uskoville "viimeinen pasuuna" ei ole pelon eikä tuomion ääni vaan vapautuksen ja toivon täyttymisen ääni (vrt esim 1Kor.1:7, Tiitus 2:13).

b) Rooman valtakunnassa kansalaiset kutsuttiin koolle keisarin eteen puhaltamalla erityinen "classicum", keisarin merkinanto. Paavalin viittaus saattaa tarkoittaa, kuinka Kristus on ainoa ja tosi "keisari" ja "kuningas", jonka eteen Hänen omansa kerran kutsutaan.

c) Muinaisina aikoina erityyppisiä puhallinsoittimia on käytetty vaarasta varoittamiseen, vihollisen järkyttämiseen, yms. tarkoituksiin. 1Kor 15 yhteydessä vihollinen on kuolema, joka saa valtansa ihmisen synnistä. Sillä ei kuitenkaan ole valtaa uskovaan. Tässä pasuunan ääni viittaa myös voittoon kuolemasta.

d) Pasuuna esiintyy Raamatussa ensimmäisen kerran 2Moos.19 luvussa lain antamisen yhteydessä. Jos ajattelemme, että "ensimmäinen pasuuna" viittaisi lain antamiseen niin "viimeinen" ja lopullinen pasuuna viittaa tässä yhteydessä Kristuksessa saatavaan voittoon ja synnin tuomion sovitukseen.

e) Tunnettu Jeesukseen uskova juutalainen Arnold Fruchtenbaum liittää Paavalin maininnan juutalaiseen uuteen vuoteen. Rosh Hashana on VT:ssa "pasuunan/trumpetin soiton juhla" 3Moos.23:24. Sitä seurasivat Suuri Sovituspäivä ja Lehtimajanjuhla. Juutalaisessa perinteessä torvena on yleensä ollut oinaan sarvi. Juutalaisessa uskonossa se on liitetty kuolleiden ylösnousemukseen. Viimeinen torven puhallus, tekiah gedolah, on pisin. Fruchtenbaum pitää mahdollisena, että Paavali viittaa tähän. Se kuitenkin edellyttäisi, että korinttilaiset tunsivat juutalaisia tapoja. Joko heille oli

niistä opetettu tai heidän keskuudessaan oli näitä tapoja tuntevia, ehkä uskovia juutalaisiakin.

f) Kreikankielinen nimi "salpigx" viittaa sodassa käytettyyn merkinantoon, "sotapasuunaan/trumpettiin" jonka äänillä välitettiin komentoja joukoille. Sillä annettiin myös merkki taistelun päättymisestä ja joukkojen palaamisesta leiriin. Esimerkkejä tästä on mm. 2Sam.18:16, 20:22. Roomalaisessa sotaväessä "cornu" ja "tuba" olivat torvia joilla merkkejä välitettiin. "Viimeinen" merkinanto, viimeinen pasuuna, kutsui joukot pois taistelusta. Paavalikin puhuu sotapasuunasta 1Kor.14:8. Siksi luvussa 15 hänellä saattoi olla mielessä sama seikka. Viimeinen pasuuna kutsuu uskovat pois "taistelusta" omaa synnin luontoa ja maailmaa sekä sen "ruhtinasta" vastaan. Viimeinen pasuuna kutsuu meidät Kristuksen tykö taivaan leiriin, kotiin.

g) Rooman armeijassa annettiin torvilla merkkisoitto vartiopaikoilla oleville sotilaille sekä vartiopaikkaa miehittäessä että sieltä pois kutsuttaessa. Vartiovuoro alettiin pasuunan kutsusta ja vartiovuoro päättyi "viimeiseen pasuunaan". Uskovat ovat maailmassa "vartiomiehiä". Ainakin heidän tulisi olla niitä jotka "valvovat": tarkkaavat, varoittavat ja kehottavat. Esim Hep.3:13 ohjaa meitä: "vaan kehoittakaa toisianne joka päivä, niin kauan kuin sanotaan: 'tänä päivänä', ettei teistä kukaan synnin pettämänä paatuisi." Kehottaminen on myös rohkaisua ja toinen toisensa vahvistamista. Jumalan "pasuuna" kutsuu meidät lopulta pois "vartiopaikoilta" Herran luokse kotiin.

Kaikki edellä olevat esimerkit sopivat Paavalin sanontaan huolimatta siitä mikä tai mitkä niistä olivat hänen mielessään. "Viimeinen pasuuna", viimeinen soitto tai merkki on aina merkinnyt jonkun tehtävän päättymistä, koolle kutsua, kotiin/leiriin paluuta. Mikä merkki tämä "viimeinen pasuuna" sitten onkaan, sen hetken koittaessa kaikki maallinen on mennyttä ja uusi, ikuinen tulevaisuus taivaan täydellisyydessä alkaa.

